

ter? Er der i det hele særlige Grunde for Staten til at støtte Teatre, der ligge uden for Kjøbenhavn? Det er jo et gammelt Spørgsmaal, og der kan siges en hel Del for det og en hel Del derimod. Jeg for mit Vedkommende mener ikke, at der kan være tilstrækkelig Grund til, at Staten skal støtte Teatre rundt omkring i alle Købstæder, end ikke i alle større Købstæder, men jeg mener, at der nok kan være en vis Rimelighed for, at Staten støttede enkelte Teatre i de største Byer, og navnlig vilde jeg da finde det rimeligt, at den støttede 2 Teatre i Jylland og 1 paa Fyn. Et andet er, om man mener, at det vilde blive for dyrt — det er en Sag for sig, men naar man i det hele har den Mening, at det er rigtigt, at Staten støtter Teatre, kan der nok siges noget for, at den ikke indskrænker sin Støtte til det kgl. Teater i Kjøbenhavn, men ogsaa støtter Teatre paa enkelte Steder i Provinserne, og da mener jeg for mit Vedkommende som sagt, at i alt Fald i Aarhus og Odense og maaske et Sted endnu i Nørrejylland kunde der være Grund til at yde Støtte. Det foreliggende Andragende er jo ikke anbefalet af Finansudvalget, saa at der i og for sig ingen Udsigt er til, at det skal blive vedtaget af det høje Ting, men det angaar en Sag, som virkelig har sin Betydning for den danske Kunst og for den danske dramatiske Litteratur, hvorfor man, naar det kommer frem, ikke ganske skal lade det falde, men, om jeg saa maa sige, dog holde Liv i Sagen til bedre Tider.

Harald Jensen: Da det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg), der har indbragt dette Andragende og indstillet det, paa Grund af Sygdom ikke er til Stede, skal jeg tillade mig som Aarhusbeoer at sige et Par Ord derom. Som De ville have set af Andragendet, er det meget store Ofre, Aarhus By og dens Befolkning have bragt for at rejse dette Tempel, og det er sket i Erkendelse af, at en Landsdel som Jylland burde have en Scene, hvor Kunsten havde hjemme, og som havde Betingelser for, at man kunde faa god Kunst at se. De Ofre, der ere bragte i den Henseende, ere ganske betydelige. Som De ville have set af Andragendet, beløber den Sum, som det har kostet at rejse denne Anstalt, sig til noget over, endda ikke saa lidt over en halv Million. Af denne Sum blev der i Løbet af ganske kort Tid — nogle faa Maaneder — blandt Aarhus Beboere tegnet noget over 200,000 Kr., medens Byen samtidig

skænkede en Byggegrund dertil, der staar i ca. 65,000 Kr. De ville altsaa se, at Aarhus repræsentative Forsamling, Byraadet, og Aarhus Borgere ere gaaede Haand i Haand med hinanden for at rejse Kunsten et Tempel i Byen, og jeg tror at turde sige, at naar der har vist sig en saadan Offervillighed i en saadan Sags Tjeneste, fortjener en saadan Sag ogsaa at støttes. Det har derfor gjort mig ondt, at Finansudvalget ikke har kunnet indstille dette Andragende til Ministerens Overvejelse, idet det forekommer mig og i det hele os i Aarhus, at den Sag er dog nok en Overvejelse værd. Naar jeg siger: indstille til Ministerens Overvejelse, hentyder jeg til, at den ærede Ordfører, da han en Gang for nogle Aar siden specificerede de forskellige Indstillinger, udtalte, at nogle indstilledes umiddelbart, andre til Ministerens Overvejelse og atter andre bleve henvisne til Undersøgelse. Jeg opfattede det saaledes, at det at henvisse umiddelbart er det bedste, og det forekommer mig da, at næstbedste Karakter, at henvisse til Ministerens Overvejelse, kunde man nok have givet dette Andragende. Vi Jyder have en vis Ret til at stille Krav i saa Henseende. Vi have i mangfoldige Aar været med til at dække det store Underskud, som det kgl. Teater hvert Aar har, og disse Penge blive nærmest anvendte, for at den kjøbenhavnske og sjællandske Del af Befolkningen og endda den mere bemidlede Del kan faa god Kunst at se. Det vil altid være et lille Ækvivalent, om vi ovre i Jylland kunde faa et Tilskud til en Scene, der kunde vise os god Kunst. Det kgl. Teater havde i Fjor et Underskud paa 164,636 Kr. og i Forfjor et paa 130,074 Kr., det er betydelige Summer og langt mere, end hvad vi ærbødigt andrage om, nemlig ca. 25,000 Kr. Der ligger her i Rigsdagen et Forslag angaaende det kgl. Teater, men det synes i Aar ligesom at være gaaet til Bunds, det har ikke været synligt i længere Tid. Jeg tror, det vilde være formaalstjenligt, om dette Forslag kom frem igen, for at vi ude i Provinserne derved kunde fiksere det kgl. Teaters Tilskud. Det Underskud synes Aar for Aar at være stigende. Teatret er en Pose uden Bund, hvori man kan øse Statens Penge og stadig flere og flere, uden at det ses. Ogsaa finansielt set tror jeg, det vilde være rigtigt at komme til en Fiksering af Statens Tilskud. Vi skulde sætte en bestemt Sum, og dermed skulde Teatret lade sig nøje. Hvis Staten skød 100,000 Kr. til, er det alt, hvad man med Rimelighed kan for-